

ΟΑΣΕΙΣ

Ὅασεις γλοερές,
τις ἀψηλές σας φοινικιές
καὶ τις καλύβες σας τις ἰσκιερές,
τ' ἀποσταμένα καραβάνια λαχταροῦν
ποῦ μὲς τὸν ἄμμον ὀλοένα προχωροῦν.
Τὶ κι ἂν παραμονεύουν ἄγριες φυλές,
κι ἂν λυσοδέρνη ἀλύπητα ὁ Σιμούν,
τὰ καραβάνια μὲς τὴν ἔρημο περνοῦν.

Ὅασεις γλοερές,
οἱ ἀποσταμένοι μὰ καρτερικοὶ ταξειδευτές,
στὰ χεῖλια τους σὰν φέρνουν τὰ στεγνὰ
τὰ ὀλόφλογα ποτήρια γιὰ νὰ πιοῦν
τις χιλιοπυρωμένες ἀντηλιές,
πῶς λαχταροῦν
τις στάμνες σας καὶ τὰ νερά!

Μὰ σὰν ξεφύγουν τῆς ἐρήμου τὰ στοιχεῖα,
καὶ ξαποστάσουνε στοὺς ἴσκιους σας καὶ τις δροσιές,
τότε, ναί, τότε πιά,
ὀάσεις γλοερές,
μὲς τὰ καλύβια σας τὰ φωτερὰ
θ' ἀκούονται τραγοῦδια καὶ χαρές.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Μοναστηράκια ἐρημικὰ μὲ δίχως καλογέρους,
Ποῦ ὑψώνεστε κατάλευκα στὶς γραφικὲς κορφές,
ὅλα τῆς ἡ ἀγάπη μου τὰ θυμιατὰ σᾶς δίνει
καὶ στὸ ἱερό σας λειτουργοῦν ἡ αἰσθαντικὲς καρδιές.

Παίρνετε μοσχολίβανα τὰ σκοῖνα καὶ τὰ μύρτα,
τις δάφνες, τ' ἀγριολούλουδα, καὶ τις ἄλεσφακιές
καὶ γιὰ καμπάνες ἔχετε τ' ἀργόλαλα κουνδούνια
τῶν κατσικιῶν ποῦ βόσκουνε πηδῶντας στὶς πλαγιές.

Μελωδικές δροσοπηγές σᾶς ψέλνουν τὰ τροπάρια
 κι ἀνάβει τὰ καντήλια σας τὸ πρωῖνὸ ἡλιοφῶς,
 μοναστηράκια ἐρημικά μὲ δίχως καλογέρους,
 προσκυνητῆς σας πάναγνος ὁ πόθος μου ὁ κρυφός.

ΡΟΔΟΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 1914.

ΕΜΠΝΕΥΣΗ

Τῆς Σκέψης τὸ ξανθὸ κρασί
 ἀπὸ τὴ στάμνα τὴ χρυσῇ
 θὰ πῶ περισσο
 καὶ μὲ τσιγγάνικο βιολὶ
 ἓνα λεβέντικο χορὸ
 μὲ τοὺς Ρυθμοὺς θ' ἀρχίσω.
 Μ' ἀρέσει ἡ γύφτικη γιορτή,
 στὸν κάμπο τὸ γαλήνιο ἐκεῖ,
 μὲ τὶς Στροφές θὰ στήσω τὰ τσαντήρια
 καὶ μὲ τὶς Ρίμες ταιριαστὰ
 θὲ νὰ τσουγγρίσω τὰ ποτήρια.
 Κι ὠραῖες τραγουδίστρες τῆς ζωῆς,
 τὶς Ἀρμονίες, θὰ καλέσω,
 στεφανωμένες μὲ κισσοὺς,
 ντυμένες μὲ πορφύρες,
 καὶ μ' ὅλες τὶς φωτοχαρῆς
 καὶ μ' ὅλες τὶς ἀνθοπλημμύρες
 τὸ εἶναι μου θὰ σφιχτοδέσω.

ΑΛΕΞΑΝΤΡΕΙΑ.

Κ. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ